

jólakítja a zsidófalókat. Teleki is úgy vélte, hogy ezzel Magyarországon pont került a zsidókérdés végére, s az ország végre hozzáláthat a nemzet sürgető feladatainak elintézéséhez.⁴⁹

Akárcsak sok más magyar náciellenes személy és zsidó vezető, ő is úgy vélekedett, hogy ha nem hozzák meg ezeket a zsidóellenes intézkedéseket, akkor a szélsőjobboldaliak politikailag erőre kapnak, ennek pedig óhatatlanul az lesz a következménye, hogy a kormány az ő növekvő befolyásuk alá kerülvén, a zsidókérdést a német minta szerint „oldja meg” majd. Ez az okoskodás azonban nem volt egyéb öngizolásnál, mert miközben fokozatosan súlyosbodtak a zsidókat sújtó intézkedések, semmi sem történt, hogy gátat vessenek a szélsőjobboldal növekvő politikai hatalmának.

A mérsékeltek várakozásai ellenére a törvénytervezetet kísérő hangulatkeltés nemhogy befejeződött volna a törvény hatálybalépésével, hanem még hevesebbé vált, a közvéleményre még gátlástalanabban öntötték az antiszemitizmus mérgét, s mindez a náci malmára hajtotta a vizet, és előkészítette azt a szörnyűséget, amelyre néhány évvel utóbb sor került. Nem sokat kellett várni, hogy kiderüljön: a második zsidótörvény mindössze előjáték, amelyet olyan újabb törvények követtek, amelyek még messzebb mentek a hátrányos megkülönböztetések alkalmazásában, és még nyíltabban helyezkedtek fajvédő alapra. 1939. március 11-én kihirdették a honvédelemről szóló II. tc.-et. A kormányt rendkívüli hatalommal ruházta föl ez a törvény, s ennek alapján megszerveződhetett a katonai jellegű munkaszolgálat a zsidók és a lakosság más „megbízhatatlan” elemei részére (lásd a 10. fejezetet). A Teleki-kormány zsidóellenes törvényhozási programja azzal érte el a csúcspontját, hogy elhatározták a harmadik, most már nyíltan faji alapra épülő zsidótörvény kidolgozását.

Teleki egész sor intézkedéssel próbálta megnyerni a Harmadik Birodalom tetszését. Érelődött ugyanis az erdélyi kérdésben a válság, s nem mulaszthatta el, hogy javítson alkudozási pozícióján. Ezek közül az intézkedések közül az egyik a magyarországi népi németek helyzetével volt kapcsolatban, a másik, hogy feloszlatták az országgyűlést, és új választásokat írtak ki.

A népi németek, a Volksdeutschok

Ahogy erősödött a harcias nacionalizmus a magyarok és a svábok körében, úgy vált mindinkább problematikussá a Magyarországon élő német kisebbség kérdése. A náci Németország növekvő érdeklődéssel fordult az Auslandsdeutschok (a külföldi németek) felé, ezek pedig tüntető-